

Порески третман давања одређених бенефиција запосленима у виду рекреације, масаже, спа центра, одласка у бању и сл.

(Мишљење Министарства финансија, бр. 120-01-104/2010-04 од 13.1.2011. год)

Према одредби члана 13. Закона о порезу на доходак грађана (Сл. гласник РС , бр. 24/01, 80/02, 135/04, 62/06, 65/06 исправка, 31/09, 44/09 и 18/10, у даљем тексту: Закон) под зарадом се сматра зарада која се остварује по основу радног односа, дефинисана законом којим се уређују радни односи и друга примања запосленог. Такође, зарадом се сматрају и примања у облику бонова, новчаних потврда, акција, осим акција стечених у поступку својинске трансформације, или робе, чињењем или пружањем погодности, опраштањем дуга, као и покривањем расхода обвезника новчаном надокнадом или непосредним плаћањем, сагласно члану 14. Закона.

Одредбом члана 18. Закона прописано је пореско ослобођење на примања запосленог по основу: накнаде трошкова превоза у јавном саобраћају, дневнице за службено путовање у земљи и у иностранство, накнада трошкова смештаја на службеном путовању, накнаде превоза на службеном путовању, солидарне помоћи, поклона деци поводом Нове године и Божића и јубиларне награде. На поменута примања запосленог не плаћа се порез на зараду до висине износа који је тим чланом Закона прописан као неопорезив.

Имајући у виду наведене одредбе Закона, као и наводе из захтева за мишљење да послодавац привредно друштво даје радницима разне бенефиције које се нпр. односе на рекреацију, масажу, спа центре, одласке у бању и слично, Министарство финансија сматра да уколико послодавац на терет сопствених средстава за своје запослене обезбеђује давања по основу наведених услуга, такво давање представља чињење погодности запосленом које подлеже опорезивању порезом на зараду и плаћању доприноса за обавезно социјално осигурање на зараду.